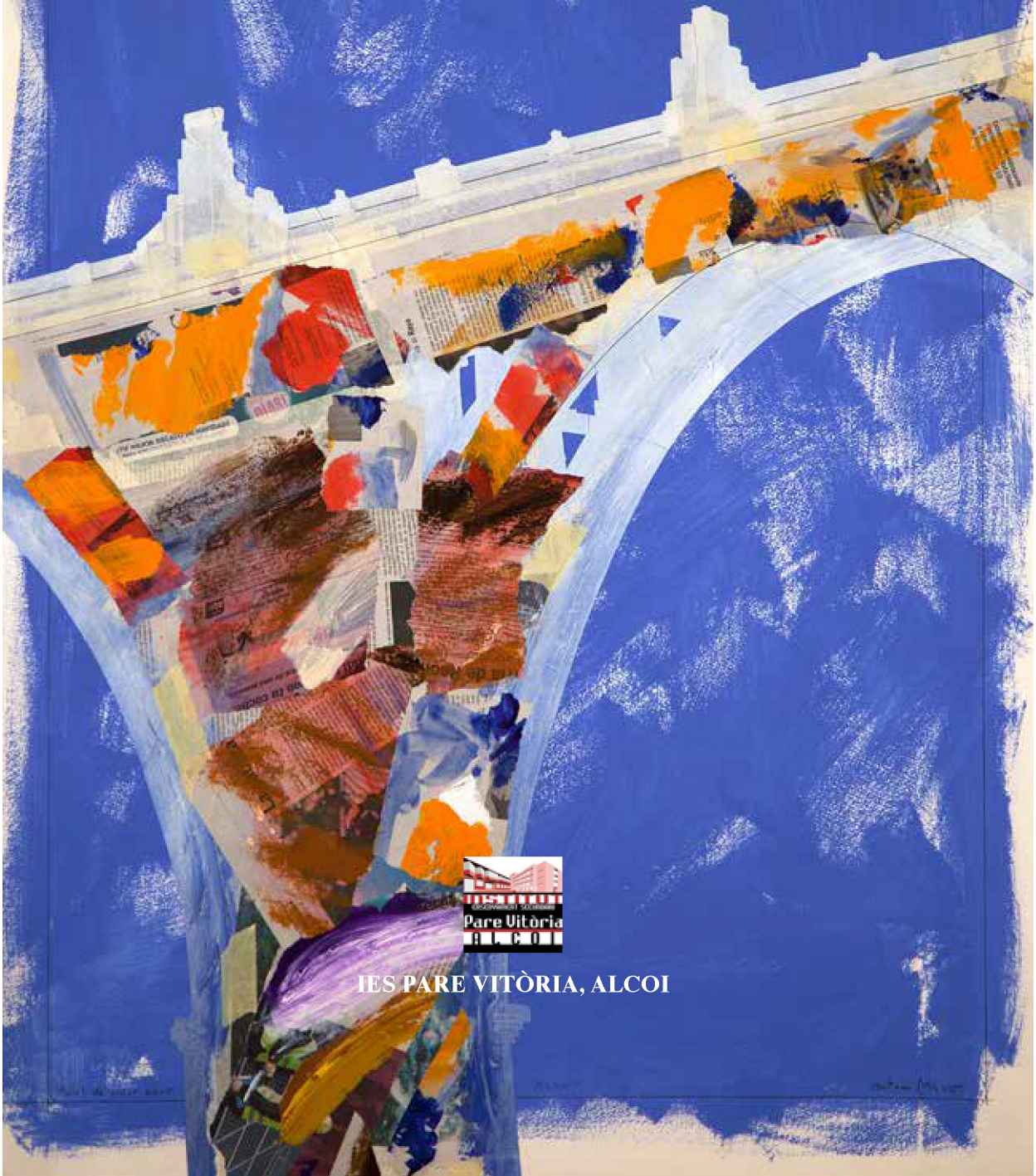

Antoni Miró

ACRÍLICS I COLLAGES

IES PARE VITÒRIA, ALCOI

T. G. PICORNEU / J. BOTELLA / J. SOU

Antoni Miró

ACRÍLICS I COLLAGES

PONT DE COLOR 2015
Pont S. Jordi, Alcoi
(Acrílic i collage/paper, 112x76)

IES PARE VITÒRIA, ALCOI

TEMPLE D' APOLO 2006/ Corint
(Acrílic i collage/paper, 76X54)

ÀGORA 2007/ Atenes
(Acrílic i collage/paper, 76x56)

DISSENY I MAQUETACIÓ: AMB i AL
 EDITA: AJUNTAMENT D'ALCOI
 DIPÒSIT LEGAL: A 37-2022
 ASTON LENIER

ACRÍLICS I COLLAGES D'ANTONI MIRÓ

Acrílics i collages suposa un trencat de les pintures tradicionals, on observem els diferents indrets de la nostra natura, ciutats, poblacions, a nivell internacional al llarg d'aquestes dues últimes dècades. Un anàlisi tant de conflictes, com d'espais, i moments inhòspits. Quan observes la mateixa t'endinsaràs com una papallona que corre molt de pressa pels espais de la nostra terra observant, cada moment del dia i analitzant que és el que ens contempla, millor dit el que hem de contemplar i no contemplem!

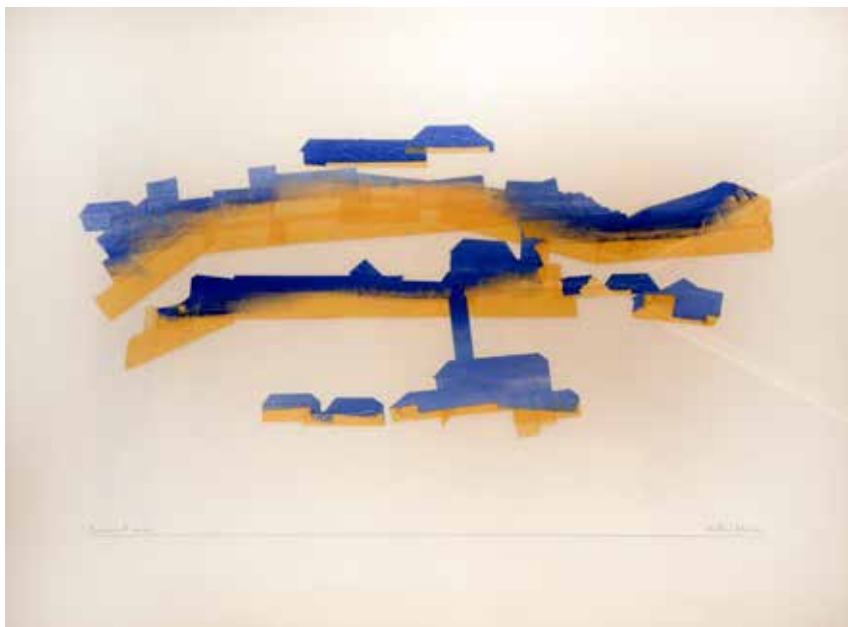
Una exposició que el du pels diferents continents al llarg d'aquestos últims anys, per arribar finalment a la nostra comarca l'Alcoià i Comtat, per reconèixer espais que hem passat al llarg d'un període moltes vegades sense aturar-nos a donar la rellevància de cada detall que hem tingut davant la nostra mirada.

En l'exposició podrem gaudir i profunditzar en, el temple d'Apol·lo, el terror de Bush a l'Irak, la desfeta de Gaza, Pau Casals en Buenos Aires, Àgora, "al Metropolitan de New York", tria brossa Barcelona, paisatge horitzontal, la Carrasqueta, viure l'Aitana, "abstraction in the Sopalmo", Bocairent, el mar el sol i tu, nua al bosc, crit de perfil, el niu, , el sol i tu, somni de llibertat, somni de justícia, proa i popa, burka de paper, enemies, surrealisme, home de paper, pobre i prou, pont de color, pont de sortida, pont i núvols, mirant-se les cames.

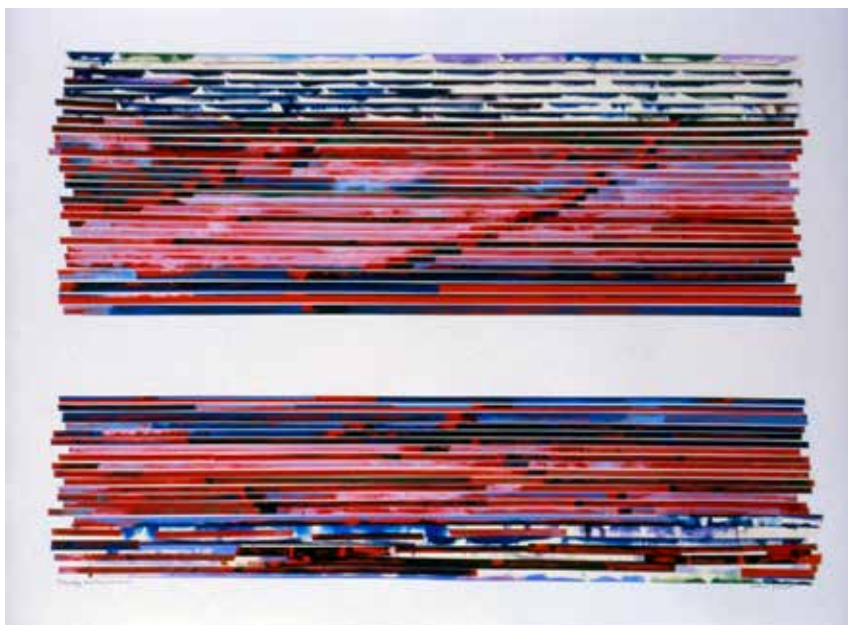
A més podrem treballar pròximament amb una unitat didàctica de la Càtedra Antoni Miró d'Art Contemporani de la Universitat d'Alacant, Ajuntament d'Alcoi i Ajuntament d'Otos elaborada per l'escriptor Silvestre Vilaplana basada en l'obra d'Antoni Miró, una guia per treballar des de les obres de l'artista aspectes com son fets històrics, literatura, l'art etc.

Una altra de les inoblidables exposicions del nostre artista Alcoià ANTONI MIRÓ.

TONI GONZÁLEZ PICORNELL
IES PARE VITÒRIA

BOCAIRENT 2004 (Acrílic i collage/paper, 56x76)

PAISATGE HORIZZONTAL 2009/ País Valencià (Acrílic i collage/paper, 56x76)

L A V E R I T A T D E L A R O C A

Poc abans d'arribar al Sopalmo, la casa d'Antoni Miró, hi ha les coves de La Sarga. En aquells abrics acarats a ponent fa milers d'anys els homes aprofitaren les seues parets per pintar el món que els voltava. Animals, arbres i perfils humans, en ser representats, esdevingueren símbols que permetien a l'artista conjurar la realitat. Esgrafiades amb el mínim llustre aquelles figures concentraven en poques línies el prodigi de la vida amb què el color roig les conservaria sobre la roca malgrat el pas del segle.

No molt lluny d'aquell racó on l'art alena a l'aire lliure Antoni Miró ha creat els seus collages i acrílics. Coincidirà amb aquells homes en el mateix batec primigeni i la mateixa necessitat per copsar allò que els voltava. Tots es valdran de l'impuls per esgrafiar unes simples ratlles, afegir papers i donar color al món on viuen. Un gest senzill, i ben ambiciós, sobre el què s'arrecera la veritat d'una civilització a la recerca del sentit.

Els animals, arbres i perfils humans de l'art de la Sarga continuen bategant en Antoni Miró i així es projecten en la seua consciència envers la natura que l'envolta en forma de nius, boscs, serres d'Aitana o Carrasqueta. També li valen aquells símbols per fixar noms emblemàtics com Joan Brossa o Pau Casals, exemples de la creació més lliure; o subratllar el traç d'un pont i d'un temple grec com a models culturals; o denunciar el nepotisme del president Bush i el sacrifici de la població civil a Gaza.

Tant fa que siga el mur d'una cova o el llenç on es combinen l'acrílic i el collage si hi ha el mateix esforç per explicar la realitat. Perquè la urgència de l'acrílic serà idèntica a l'eina rudimentària de l'art rupestre i els papers del collage obtindran del relleu de la roca la matèria de la què estan fets tot els somnis.

Antoni Miró i aquells pintors de La Sarga partiran de la voluntat d'entendre el món i, després, explicar-lo als altres amb els mínims ferraments que exigeix l'obra d'art: un llenguatge universal nascut de la línia i del color que sempre apel·la a l'emoció i a la raó.

Cada volta que una ratlla grata la roca o un pinzell corre pel llenç, la realitat es transforma. Cada cérvol ferit proclama des de la paret la crueltat del caçador. Cada paper enganxat a un altre paper cohesiona el calidoscopi de les nostres vides. Per això les coves de La Sarga són un santuari on l'esperit s'eleva per damunt de la pedra i la coscolla. Tota creació artística, doncs, és també un santuari on s'invoca els sentiments que ens identifiquen com a civilització i ens agermanen en una consciència capaç de fer front a la intempèrie.

Antoni Miró roman fidel a aquest esperit primigeni de l'art. Viu i treballa en el Mas Sopalmo, des d'on si alça els ulls a llevant distingeix les coves de La Sarga arrecerades als Plans. El casal del Sopalmo, a l'igual que aquells abrics, rep la claror necessària per crear sobre la roca i el llenç un món que a través dels ulls de l'artista transfigura la realitat. Les mans que pintaren les coves de La Sarga ací, al Sopalmo, també pinten amb l'energia de qui es meravella del prodigi que l'envolta. Els ulls d'aquells primers pintors són els ulls que ara ens miren, a través d'Antoni Miró, i alcen el pinzell per fer una ratlla, el perfil de l'animal o les banyes d'un bruixot. Les coves de La Sarga i el Mas Sopalmo són el mateix univers. No de bades Sopalmo significa "sota la cova".

JORDI BOTELLA

EL MAR, EL SOL ITU 2009/ Benidorm (Acrylic i collage/paper, 76x56)

ELS COLLAGES D'ANTONI MIRÓ

«Ars est celare artem»
Ovidi, Ars 2, 313

Quan parlem de «collages» fem referència, ben necessàriament, a quelcom de processual, o a alguna cosa que significa superposició estètica, i que barreja elements dispars que convergeixen en una superfície concreta per a passar a ser, o significar, una altra cosa diversa d'aquells elements previs constituents.

També podríem convenir que potser el collage pugua considerar-se com un art de l'antiforma. És a dir, el trencament matèric inicial per a esdevenir una altra cosa sotmesa a processos sistemàtics de deconstrucció i reconstrucció sense gaires idees preconcebudes.

I en Antoni Miró (la pràctica que ens ha arribat des de l'àmbit de les avantguardes històriques, i potser de la mà dels Duchamp, Ernst, Malevich, Picasso, Ray etcètera), aquesta disciplina artística s'endinsa pels corrents diferencials d'un art de la maculatura. Doncs des d'una figuració lliure i culta s'endinsen pels límits d'allò conceptual, tot arribant a l'eficàcia del joc visual, i de l'estratègia compositiva que aprofita els materials, com si d'un enderroc hipotètic es tractés, per a possibilitar l'encontre amb les formes primitives subjacents i a la idea paradoxal de la pintura. En Antoni Miró s'hi du a terme una nova mirada múltiple de la realitat. I l'enginy creatiu assalta tot el conjunt per a fixar els elements que s'identifiquen, només en part, amb els formats d'una lectura deductiva.

L'artista Antoni Miró afavoreix la convivència de molts elements diversos, no obstant deixa entreveure la voluntat primera en les eines substancials de la seua composició: la cinta de carrosser, el paper i els cartons, els traços ràpids del pinzell a manera d'estilet figuratiu, i el trasllat de la idea inicial, conviuen, com hem dit, en la superfície de les seues propostes creatives.

O com si es tractés d'una subversió de les formes ancestrals, el pintor assaja els espectres circumstancials de les obres, també dels personatges que s'expressen als quadres, per afavorir la síntesi amb una nova manera d'esguardar, i les possibilitats, així, s'hi multipliquen en la reverberació ideal de la figuració intuïda. Tampoc podem deixar de banda, a manera d'aproximació elemental, significar les relacions que aquesta manera d'afrontar el fet creatiu guarda amb «l'arte povera», i les posteriors relacions amb el concepte (fins i tot revolucionari) «d'art ampliat», quan aquest abasta grans cotes de penetració, i també d'acceptació, social.

A pesar de tot el que hem dit, clar està, i com assenyala Marcel Duchamp (un dels principals representants i valedors dels corrents artístics conceptuals): «...l'art té el costum de llençar a perdre totes les teories artístiques», també en Antoni Miró correm el risc, quan fem una valoració estimativa del seu treball, de no encertar plenament les anàlisis. La ironia que recorre tot l'univers artístic del pintor ja és, per íntima vocació, suficient element nutritiu del quefer creatiu. Així, als extrems d'aquestes propostes que avui contemplem, infinites poden estar les lectures, també les aproximacions teòriques o els posicionaments valoratius, però sempre hi haurà el joc entremaliat d'un artista que, abans d'assajar la forja d'un nou objecte original, executa la salvaguarda de l'espai referencial del quadre, amb uns elements tan imaginatius com susceptibles d'esdevenir, *per se*, obres amb pròpia identitat i futur.

Antoni Miró, que assoleix a la seua obra, com hem dit, explícites referències de cultura (bas-tides sempre en la lectura aprofundida de tants estímuls, i esdeveniments històrics de tota mena), en aquest conjunt d'obres que avui exhibeix a l'IES Pare Victòria d'Alcoi, executa un gir fantàstic, tot ajustant el seu treball, i la seua particular manera compositiva habitual, a coordenades lúdiques i d'intencionalitat precisa. També formula la pràctica d'una agosarada metonímia artística. Darre-rament, així doncs, amb estudiades maniobres de substitució, els elements complexos troben una nova vida, i amb aquesta, nosaltres, des de la talaia particular de la sorpresa, podem gaudir de la con-questa, o de la voluntat d'aixecar el vol en una i mil fantasies.

J. SOU

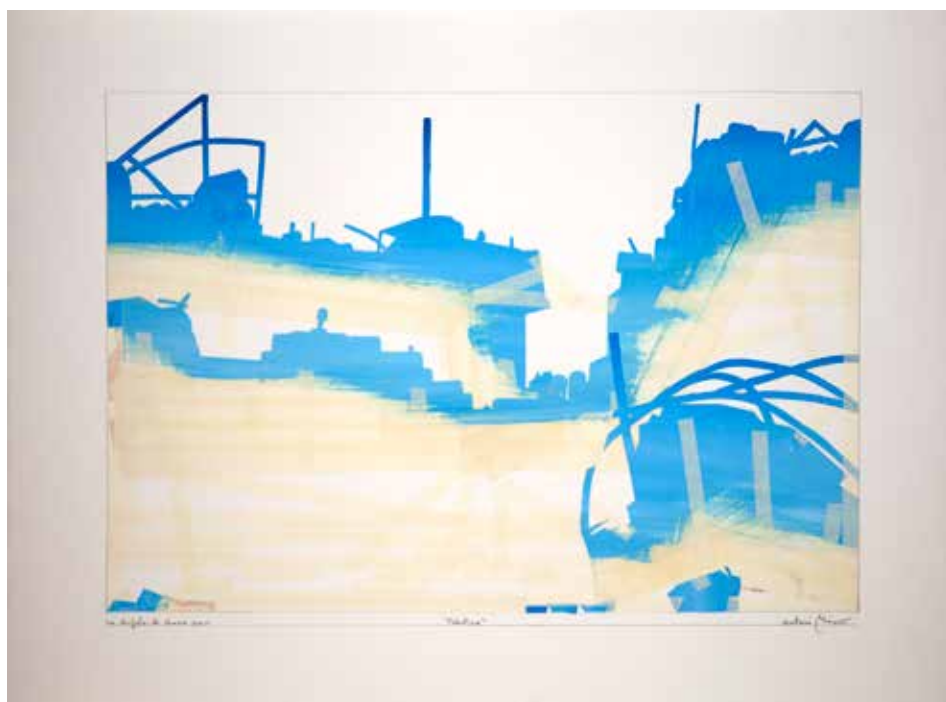
TRIA-BROSSA 2010/ Barcelona (Acrilic i collage i metall/paper, 76x56)

PAU CASALS 2010/ Buenos Aires (Acrílic i collage i metall/paper, 76x56)

TERROR-BUSH 2010/ L'Irak (Acrilic i collage/paper, 112x76)

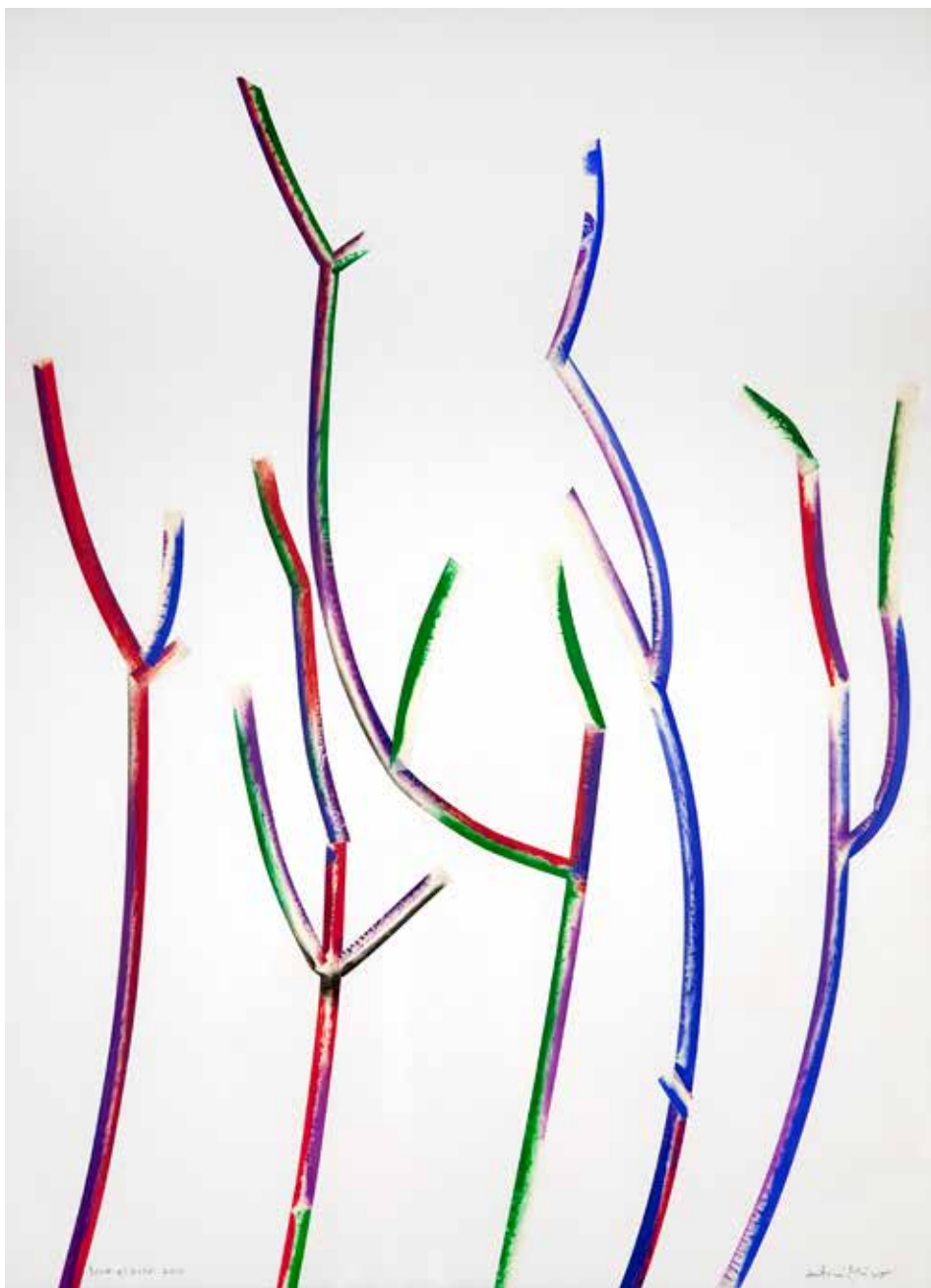
LA DESFETA DE GAZA 2011 (Acrílic i collage/paper, 56x76)

AL METROPOLITAN DE NEW YORK 2011 (Acrílic i collage/paper, 76x56)

CRIT DE PERFIL 2011 (Acrílic i collage/paper, 112x76)

NUA AL BOSC 2011 (Acrílic i collage/paper, 76x56)

EL NIU 2011 (Acrílic i collage/paper, 76x56)

LA CARRASQUETA 2011 (Acrylic i collage/paper, 76x56)

VIURE L'AITANA 2011 (Acrílic i collage/paper, 76x56)

EL SOL I TU 2011 (Acrílic i collage/paper, 76x56)

PROA I POPA 2012/ Prestige (Acrilic i collage/paper, 112x76)

SOMNI DE LLIBERTAT 2012/ País València (Acrílic i collage/paper, 76x56)

SOMNI DE JUSTICIA 2012/ País València (Acrílic i collage/paper, 76x56)

SURREALISME 2013/ València (Acrílic i collage/paper, 76x112)

BURKA DE PAPER 2013/ Kabul (Acrílic i collage/paper, 76x56)

HOME DE PAPER 2014/ Nyamey, Niger (Acrílic i collage/paper, 112x76)

ENEMICS 2013/ València (Acrílic i collage/taula, 56x76)

ABSTRACTION IN THE SOPALMO 2014/ PV (Acrylic i collage/paper, 102x72)

POBRE I PROU 2015 (Acrílic i collage/paper, 112x76)

PONT DE SORTIDA 2015/ Pont S. Jordi, Alcoi (Acrílic i collage/paper, 76x112)

PONT I NUVOLS 2015/ Pont S. Jordi, Alcoi (Acrílic i collage/paper, 76x56)

MIRANT-SE LES CAMES 2016/ País Valencià (Acrílic i collage/paper, 112x76)

Web personal
<https://www.antonimiro.com>

Càtedra Antoni Miró d'Art Contemporani, Universitat d'Alacant
<https://web.ua.es/es/catedramiro/>

Portal Art Biblioteca Virtual Miguel de Cervantes
<https://portalart.antonimiro.com>

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT
ALUMNAT D'ALCOL
AJUNTAMENT D'OTIS

Antoni Miró

ACRÍLICS I COLLAGES

Alcoi, 7 de febrer - 1 d'abril 2022

Organizació de les Nacions
Unides per a l'Educació,
la Ciència i la Cultura

Escoles Associades
a la UNESCO
Centre col·laborador

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT

AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTOS